EZechiel ſanctus dei ꝓpheta ꝛc.
In ſacra viſione legitur vidiſſe librum corā ſe expanſu
intus ⁊ foris ſcriptū. Et ſcripte erant in eo lamentacōes
et carmen ⁊ ve eiuſdem ſcd̄o. Qui nimirū liber ſacre ſcri-
pture prefert ymaginē ſcd̄m beatū gregoriū in quo hec
tria oculis hoīm p̄oſtendunt ſpeculanda. lamentacōes de hoīm peccatis
Carmen de ſpe glīe ↄſequēde. ve de futuris et̄nis penis euitandis. Que
inq̄ȝ tria quā creberrime diuina ſcriptura tā veteris q̄ȝ noui teſtamenti cō-
memorat. neſcio quis ignorat. Et vtinā ſacra ſcriptura haberet tot de
hiis affectuoſe ſpeculantes quot repiret legentes ⁊ audientes. Sed re-
uera meſſis multa in ſacra ſcriptura exarata operarii vero pauci. lamen-
tati ſunt olim ꝓphetaꝝ oculi irremediabilibus lacrimis ſup deſercōe legis
diuine quo ad vnā ꝓgeniem ſcȝ ppli iſrahelitici ↄteplantes eos datos
in reprobū ſenſū tā in fide quo ad ydolatriam q̄ȝ in moribus a iuſticia
deuiantes. De quibus vnus ſcȝ Jeremias ſic deplangit dicens. Quis
dabit capiti meo aquam ⁊ oculis meis fontem lacrimaꝝ ⁊ plorabo die
ac nocte interfectos filie populi mei eiuſdem nono. Et quociens idem ⁊
alii ſancte legis emulatores. tales lamentabiles lacrimas effuderūt quis
dinumerare ⁊ enarrare ſufficiat. ⁊ ſi iſti vnius gentis peccata tam vi-
uacibus deflebant lacrimis quis hodie ſuccedendum putat his qui nō
vnius ſed plurium pene tocius orbis ſcilicet ⁊ ſi nō fidei ſed morum ex-
orbitanciam deflebunt defectum. qd̄ enim regnum prouinciā gentem aut
populum dabis michi vbi iura diuine ⁊ humane legis inuiolata con-
ſeruātur. Verus eſt enim ſermo ꝓpheticus. ecce tenebre operuerunt ter-
ram ⁊ caligo populos. Cum enim rectum ſit iudex obliqui ſi rectitudi-
nem diuinaꝝ legum appenderimus ad ſtatheram reſpectu modorū vi-
uendi qui pene vbiq̄ȝ hodie inter hoīes conſeruātur. clariſſime appa-
rebit quāta obliquatio inter hoīes ſuccreuit. nec miꝝ cum inter partes
orationis caſuales ſex. duo ſolum recti. ⁊ quatuor obliqui. Ideoq̄ȝ ⁊ ſi
licuit priſcoꝝ temporꝝ ſanctis ruinas populi yſrahelitici deflere cur nō
etas nr̄a vtiq̄ȝ forte nō minus grauata peccatis etiā admittere velit plā-
gentes ſicut olim ſanctus Paulus aliquos corintheoꝝ deflebat dicens.
Ne iterꝝ cum venero humiliet me deus apud vos ⁊ lugiam multos ex
hiis qui ante peccauerunt ⁊ nō egerūt penitenciam ſcd̄i corintheoꝝ vlt̄.
Inter quos plangentes vt verꝝ fatear teſtimoniū mihi phibente ↄſcīa
mea videar mihi vnū velle videre. Cupio enī cū Paulo omnes hoīes
eſſe in viſceribus iheſu xp̄i vt omnes in ſemitis ſanctoꝝ patrum recto
calle ambularent. licet enim nō ſim neſcius ꝓpriorum vulnerum que ⁊
⁊ quotidie gemitibus ⁊ ſuſpiriis cogor deflere vt mihi merito dici poſſit
medice cura teipſm̄. tamen etiā meipſm̄ a numero plangēdoꝝ excludere

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nolo ſed inter p̄mos numerari vt ego vna cum ceteris tam de flentibꝰ
q̄ȝ de flēdis optati remedij merear ↄſoꝛs repiri coꝛde itaq̄ȝ mihi eſſe vi
deo vt de qualitate ſtatuū diuerſoꝝ contemplatione emendationis ⁊ re
foꝛmationis ſtilo ⁊ ſi nō lenocināte plauſu eloquēcie veritate tñ quātū
valebo ſatis oꝛnante materiā aliquid depingam. ⁊ hoc nō in caſſum ad
meipm̄ ⁊ ad alios ꝓpagare curaui. putaui enim diuina inſpirante cle
mēcia aliquos poſſe repiri qui erroꝛes ſuos recognoſcētes ſanitatis
remedia amplectentur. nō enim abbreuiata eſt manus dn̄i. aggredioꝛ
autem hoc opus nō animo reprehendendi ſed infoꝛmandi ꝑſuadendi ⁊
ↄmēdandi. ¶ Ipa enī turpia ꝑ ſe ſatis rep̄hendūt actoꝛes dicēte Boecio
de ↄſolato philoſophico ꝑ ſpicuū inquit eſt nūq̄ȝ bonis premia nūquam
ſceleribus ſua deeſſe ſupplicia. ¶ Sequit̄ ꝓhemiū oꝑis ſubſequētis

Exoꝛſurus igit̄ preconcepta vendico mihi verba ꝓphetica
yſaie quinto. Cantabo dilecto meo canticum patruelis mei
vinee ſue. ⁊c. ¶ In quo cap°. ſpūſſanctus ꝑ os ꝓphete quaſi
ingemiſcēdo obicit filijs yſrahel vicium ingratitudinis eos
rep̄hendens. Cur poſt tot accepta beneficia ibi ⁊ alias enumerata debi
tos fructus facere neglexerunt. Electam quippe vineam eis plantauit
que tamē nō vuas ſȝ labruſcas parturiuit. Comminat̄q̄ȝ eis deſolationē
ↄculcationem ⁊ deſertationē. cui ↄſonant v̓ba Jeremie. Quid inquit
īuenerunt in me patres vr̄i iniquitatis q̄a elongauerunt ſe a me ⁊ am
bulauerunt poſt vanitatem ⁊ vani facti ſūt Jeremie ſcd̓o. Nūquit q̄s
ꝓhibere potuit eum qui licet longe minoꝛis eſt ſanctitatis foꝛte tamē nō
imparis deſiderij ⁊ feruoꝛis vt non ſibi planctu lugeat nō dico ſuꝑ vna
tribu ſed ſuꝑ ruina mltaꝝ nacionū xp̄iano noīe licet fruſtra gl̓ianciū
qui quidē ↄſitenēt noſſe deum verbis. factis aūt negāt. Efficacioꝛa enī
ſunt teſtimonia opum quā verboꝝ plantauit ſiquidem dn̄s ihesus nō
coꝛruptibilibus auro ⁊ argento ſibi vineā electā imo ſanguine ſuo ꝓ
tanq̄ȝ agni īmaculati eccl̓iaȝ ⁊ fideliū vniuerſitateȝ rigans eā doctrina
ſua ſalutari miraculis eam decoꝛans exemplaris vite ſanctimonia eam
tanquam ſepi circūdans. Toꝛcularq̄ȝ ſue ſanctiſſime paſſionis ac hūili
tatis turrī in ea fodiēs ⁊ extruēs agriculis prudentiſſimis ſpū ſancto
edoctis ⁊ roboꝛatis non imꝓuide eam excolendā tradidit ſanctis ſciliȝ
apoſtolis ⁊ doctoꝛibus qui verbo ⁊ exemplo lucenciū opum inſuper ⁊
ꝓprij ſanguinis effuſione vineā ſanctam ſcȝ eccleſiam inſtituere ⁊ robo
rare ſtuduerunt. Quoꝝ ſuauiſſima meritoꝝ p̄rogatiua ſicut muſica in
cōuiuio vini ⁊ ſicut opus pigmentarij in omni oꝛe quaſi mel indulca
bitur. Quid inquit yſaias ⁊ vltra debuit facere vinee ſue ⁊ non fecit
ei quaſi diceret Nil reſtabat amplius faciendum niſi expectare fructū
ex ea quē quia nō pꝛoduxit merito maledictiōem ⁊ penā ſuoꝝ reatuū

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

luere compellant̄ · auferam ſepem eius ⁊ erit in direptionem diruam ma
ceriam eius ⁊ erit in ꝯculcationem ⁊ ponam eam deſertam vbi ſupra
hec quidem de vinea yſrahelitici populi ꝑ ꝓphetam dicta nō dubitātur
que figuram geſſit eccleſie noui teſtamenti · Juxta illud Pauli · hec oīa
in figura ꝯtingebant illis · Scripta ſunt aūt ad correctionem noſtram
in quos fines ſeculorum deuenerunt primo corꝝ · x° · Et quis rogo
eſt qui ſi nō velit diſſimilare ꝙ ampliora mala nr̄a etas addit̄ q̄ȝ etas
prioꝝ temporꝝ · Et licet illi filij iſrahel ſuoꝝ ſcelerꝝ ꝑſenſerunt iuſtam
penā ſcȝ decē trib⁹ in captiuitatem medoꝝ ⁊ ꝑſarum ac aſſirioꝝ tranſ:
ducti · relique vero due tribus poſtea in babiloniā · nos vero tam ima
nes penas nondum in xp̄ianitate expti ſumus Non tamē ideo credere
phas ē ꝙ iuſtus iudex peccata vltione digna ſine vīdicta ꝯdigna trāſibit
ſcd̄m id Pauli ad ro · ij · ſcd̄m duriciem tuam ⁊ cor impenitens theſau
riſas tibi iram in die ire ⁊ reuelationis iuſti iudicij dei qui reddet vni:
cuiqȝ ſcd̄m opa ſua · reuera felicius arbitrādum eſt agi cum illis quos
deus in pn̄ti tempe non ſinit ex ſententia agere ſed ſtatim vltionem ad
hibet quā cū alijs quos ſinit in profunduȝ peccatoꝝ demergi ſine peāꝝ
adiectione vt eos cum dies iudicij aduenerit in plenitudine peccatorum
puniat ſcd̄i Machabeoꝝ vj° · Magni enim beneficij iudiciū eſt illud ·
Hoc aūt grandis ire eſt ſignū · ⁊ alludit huic veritati Boecius plus
homib⁹ inquit reor aduerſam quā ꝓſperam ꝓdeſſe fortunam Jlla eni
ſemp ſpecie felicitatis blanda mentit̄ · hec ſemꝑ vera eſt cum ſe īſtabilē
mutatione demonſtrat · illa fallit · hec inſtruit · Et idem alibi multo infeli
ciores improbi ſunt cū iniuſta īpunitate donati q̄ȝ iuſta vltione puniti ·
licet paucoꝝ numerus huic fidem accomodat ꝓpter execationem intel:
lectus quem nequeūt ad lucem ꝑſpicue veritatis attollere ſomniāt eniȝ
illa ſola ſpeciem veritatis habere que ſenſibus corporalibus apprehēdūt
ſed prudencia exit⁹ rerꝝ metitur · demonſtrat aūt retracta ſeries tp̄m
ab ortu mūdi vſqȝ ad noſtre etatis tempa quō vera eſt hec ſententia ·
Orta occidunt omnia ⁊ aucta ſeneſcunt ⁊ nihil eſt ope ⁊ manu factum ·
qd̄ non ꝯficiat ꝯſumatqȝ vetuſtas hoc ī rebus hoc in moribus hominū
Semꝑ eniȝ rerum principia floridis ſolida ſunt eſſe fulcata coloribus
ꝓceſſu vero tempis ad ꝯſtitutum tendūt augmentum · deinde paulatī
vergūt ad detrimentum hec docuit primoꝝ patriarcharum Abrahaȝ
yſaac ⁊ Jacob prelucida vocatio · Et in quāta gloria aput deū eorum
vita claruit cūctis ſacram ſcripturā legentib⁹ liquet quoꝝ poſteritas
ad tantam collapſa eſt demenciā vt ſaluatorem omni morte ēpiſſima per:
rimerēt · Sic ⁊ ī primitiua eccleſia quāta euulſit ī diſcipulos xp̄i gr̄a
Nemo puto latere que quātum deferbuit nō iam videndo ſeu ſcribēdo
ſed magis deflendo exꝑimur · Et huius figuram expreſſit viſio regis

nabochodonoſoꝛ a deo oſtenſa Daniel ij°. Cũ ſtatuam vidit cuiꝰ capᵗ
ex puro auro erat ⁊ optimo ⁊ pectus ⁊ brachia ex argento venter ⁊
femoꝛa ex ere tibee ferree pedũ quedam pars ferrea quedam fictilis In
cuiꝰ ſtatue varietate quo ad habitudinem p̄cius ſtatus eccleſie ⁊ eius
mēbroꝝ poteſt nō icōuenienter deſignari. Opinabile mihi eſſe videoꝛ
ꝙ modernus eccl'iaſticoꝝ viroꝝ ſtatus pro maioꝛi p̄te vix attingit in
fimam p̄tem ſtatue que ē fictilis ſiue terrea eo ꝙ terrenis ⁊ trāſitorijs
intendit circa que tota hoīm verſatur intentio. Nam teſtat̄ Jeronimꝰ
eccleſia q̄uo nata ſit ⁊ adulta martirijs ꝗ coꝛonata cū venerit ad prin
cipes xp̄ianos potencia ⁊ diuicijs maioꝛ facta eſt. virtutib; aūt minoꝛ

¶Sequitur de papa ⁊ ipſius curia.

ET vt recto oꝛdīe hic ſtilꝰ ſe attingat a ſanctuario dei neceſſe
eſt vt incipiat qđ ego intelligo curiā romanā ⁊ ipſam cōcer
nencia. Qua ſana exn̄te tāquam ſano capite tocius coꝛpis
eccleſie mēbꝛa vitali ſpiritu reuiuiſcere dubiū non ē Qua
etiam languēte quid in coꝛpe poteſt ſanū exiſtere. De ipſa enim virtꝰ
exit ⁊ ſanat omnes. nec vero cuiq̄ȝ etiam infimo inter mēbra coꝛpoꝛis
foꝛmidandum eſt ſi ad huiꝰ capitis ſanationē remedio opoꝛtuno ⁊ ſibi
poſſibili occurꝛat. Non impiſeo inquam ſed obſequioſe ſicut in coꝛpe
coꝛpali tam homīs q̄ȝ aīalium irꝛationalium oīa mēbra cōcurꝛere non
ceſſant vt caput ſanet̄ nec caput hoc miſterium refugit ſed benigne ſe
inclinare non erubeſcat auidum ſanitatis. nec iniuriam ſibi factā que-
rulat̄ ſed cum grāꝝ actione ſuſcipe non dedignatur. Etiam ſi ſub pedi
bus ſe inclinare deberet. nec pudeat ſe etiā fimo aut luto ſubmittere dū
ꝑ hec ſe putet optata ſanitate gaudere. neq̄ȝ eſtimet quis hanc ſibi ſcrꝰ
pturam obiciendam. beſtia qui montē tetigerit lapidabit̄ quia vis faci-
enda eſt in hoc ꝙ dicit̄ beſtia. ⁊ in hoc ꝙ dicit̄ mōtē que omnia quo ad
monitionē fraternā ꝓpoſito p̄nti non obſunt vt diligens lectoꝛ intelligē
poteſt. cum ⁊ aſina errantē ꝓphetam legat̄ coꝛripuiſſe voce homīs lo
quētis. ⁊ Abraham ſanctus vxoꝛi ſue ſare iubet̄ volūtate parere voce
dn̄ica Gen̄. x° Et Paulus Petrum caput eccleſie legat̄ rep̄hendiſſe
ad Gallatas ij°. Et moyſes quotidiano dei fruens alloquio gentilis
hoīs ſcȝ jetro ſoceri ſui non abiecit ꝯſilio ſed ⁊ accepit benigne ⁊ ideȝ
acquieuit. Etiam qui eū rep̄hendit vnde ⁊ dicit gloſa nō erubuit vir
deo plenus conſiliū gentilis. Exodi xviij°. Omnes enī quantū ad hoc
fratres ſumus ⁊ vnius coꝛpis mēbra licet vnū alio nobilius dicente
xp̄o. Omnes enim vos fratres eſtis. Et dixit xp̄s Petro. Si pecca-
uerit in te frater tuus. Ecce dixit papam habere fratres ⁊ ipſum eſſe
fratrē alioꝝ niſi quis in tantam ꝓrūpe auderet inſaniam vt vnū hoīeȝ
quātacūq̄ȝ etiā dignitate p̄fulgentē diceret in pecabilem ſeu iobliq̄bilē

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf